

V NAROČJU HRIBOV

Gora, nočna mora,
bila je na hribu.
Bila je ena gora,
ki je bila nora.
Vse je pozabila
in se v Ločici izgubila.
Na gorah je lepo,
ker ptički pojo.
Zvončki rastejo
in trobentice trobijo.
Voda šumi,
zato si jaz rečem tralala tralali.

Avtorici: Inja Kolar in Iza Lujanac, 3. a
Mentorica: Tatjana Turkuš

V NAROČJU HRIBOV

V hribih je lepo,
ker ptički pojo.
Ker veter prijetno pihlja,
je lepše kot doma.
Tam živali so doma,
imajo dom kot mi doma.
Ko prideš gor,
nisi nič zaspan,
to poplača se ti za cel dan.
Tam gor lepo je, to je res,
zato usedem se na les.

Avtorici: Viktorija Tadič in Julija Kristan, 3. a
Mentorica: Tatjana Turkuš

V NAROČJU HRIBOV

V hribih je lepo,
ker ptički pojo.
Tam živali uživajo,
saj zvonik lepo cinglja
in vetrček prijetno pihlja.
Tam se počutiš kot doma.
Ko prideš do vrha, je zelo lepo
na koncu je v srcu vedno toplo.

Avtorici: Regina Podgoršek Jesenšek in Gaja Goršek, 3. a

Mentorica: Tatjana Turkuš

V NAROČJU HRIBOV

Na gorah je lepo,
ker ptički pojo,
kozorogi skačejo
in rože rastejo.

Na gorah iščemo pomlad.
Če jo bomo zamudili,
bomo domov zavili.
In kaj bomo doma počeli?
Igrali, plesali in peli.

Dolgčas nam je bilo doma.
Zakaj ne gremo na gore,
na konec sveta?

Tam bil je lep razgled,
ptičice letele so od drevesa do drevesa.
V gorah je lepo,
zato vsak dan na goro gremo.

Avtorici: Lia Žgank in Patricija Bastl, 3. a

Mentorica: Tatjana Turkuš

POMLAD V GOROVJU

Tam daleč
v hribovju in gorovju,
pojejo ptičice,
rastejo rožice
in kličejo pomladne dni.

Ko sonce vzide,
narava zacveti,
ponoči pa tudi ona
sladko zaspi.

In zato
vsi že zelo težko
pričakujemo pomladne dni.

Avtorja: Niko Čas in Glorija Kovše, 3. b
Mentorica: Mojca Kralj

NAŠA NARAVA

Zemlja je lepa in svečana,
a nikoli ni zaspana.
V miru se vrti in nikogar
ne moti.

Gore so visoke,
mirno stojijo in gledajo
razglede,
da se pomirijo.

Narava je mirna,
a včasih nemirna.
Čim več smeti je po tleh,
tem bolj je temen naš svet.

Zato bodimo prijazni do narave
in mirni do sveta
in naj večkrat na nebu
posije mavrica.

Avtorica: Inti Divjak, 4. c
Mentorica: Patricia Gračner

MIR V HRIBIH

Rada hodim v hribe,
ker je tam mir in je lepo.
Svež gorski zrak
ti napolni kri in telo.

V hribih se lažje odločiš za težke stvari,
ker ti svež zrak napolni kri.
V hribih vedno je lepo, saj ptički
ves čas veselo pojejo.

Mir pomeni mi vse,
zato v hrib se rado gre.

Avtorica: Iza Pentek, 4. c
Mentorica: Patricia Gračner

PRELEPA NARAVA

V naročju hribov,
kjer sonce greje nas,
kjer mir in tišina je,
kjer ptice pojo,
se počutim zelo lepo.

Tu sem le jaz,
zelena drevesa, prelepa narava
in niti malo stresa.

Kjer našla sem svoj pravljичni dom
in kotiček brez strahu,
temu pravim zatočišče miru.

Avtorica: Alina Sojč, 4. c
Mentorica: Patricia Gračner

V MOJEM NAROČJU HRIBOV

V naročju hribov je zatočišče miru,
kjer se rada ustavim,
ko mi je težko.

V naročju hribov je moj dom,
kjer živim in se rada smejim.

V naročju hribov sem jaz zares jaz,
tam je vsa moja jeza, žalost in sreča.

V naročju hribov je moj svet in moje življenje.
V naročju hribov so živali, ptice, lisice in volkovi.
V naročju hribov si ti, ti in vsa moja družina.

Avtorica: Zarja Lukner, 4. c

Mentorica: Patricia Gračner

KAJ SE ZGODI S SNEGOM?

Sneg se poleti požene v breg.
Kot da nekaj se mu je zgodilo -
mu je morda prevroče,
ker se vali dim iz kočice?

Če mu je hladno, pa ostane,
je to morda zaradi hrane?

Avtor: Tomi Selič, 4. a

Mentorica: Katja Kobale

V GORAH

V gorah je lepo,
tam rožice cveto,
polno turistov,
ki v koči pijejo,
jejo in se veselijo.

In tedaj nekaj se zgodi,
nekaj mimo koč pridrvi.
Medved s tremi vitezi!
Kaj potem?
Tega pa jaz ne vem!

Avtor: Luka Atelšek, 4. a
Mentorica: Katja Kobale

NARAVA

Narava se spreminja skozi leta,
skozi dni,
ah, kaj bi dali ti ljudje,
da videli bi jo vso.
A kaj, ko ljudje imajo kratka ta življenja,
kaj bi dali, da videli bi vse,
a ti ljudje nepremišljeni, ko mladi so, uničujejo naravo,
čudo to.

Naš znak
zakrije ves ta mah,
a pogledajte te rastline, ki rasejo,
vetriči jih majejo.

Avtorica: Julija Fišter, 4. a
Mentorica: Katja Kobale

ODMAKNJEN KOTIČEK

Odmaknjen kotiček na robu gora.
Osamljen deček tam sedi,
v gozdu nekaj zašumi.
Obrne se, pogleda,
zadaj vidi medveda.
Nič ne reče, le od medveda stran steče.

Avtorica: Ana Trefalt, 4. a Mentorica: Katja Kobale

MOGOČNOST

Gore so tako mogočne,
kot bom nekoč mogočen jaz.
Ko se vzpenjam po njih,
sem čisto tih.
Ko zavpijem, vse odmeva,
takrat se kozorog zbudi
in se urno za menoj zapodi.
Gore so res velike,
a nekoč bom velik tudi jaz.

Avtor: Patrik Čas, 4. a

Osnovna šola Polzela

Mentorica: Katja Kobale

NAGRAJENA PESEM (NAGRADA PO IZBORU GOSTA)

PLANINE V SLOVENIJI

Planina je kot slovenska domovina,
pri nas je res slovenski raj,
res čisto je drugače, kot če bi šel v Mozirski gaj.

Tam so lučke, tam je sneg.
Turistove res veliko ta raj obiskuje,
tam se lahko sprostiš kar zdaj.

Avtorica: Ana Rosenstein, 4. a

Mentorica: Katja Kobale

HRIBI

V hribe, kamor pojdem zdaj,
tam čaka sonček, ptiček zmaj.
V hribih se prave ideje za rime rode.

S palicami v hribe
čarodejske rime nosim.

Hriba ne moreš spregledati,
ker je zelo lep,
z njega pa je zmeraj čudovit razgled.

V hribih je zelo lepo,
tam se ovčke pasejo.

Na vrhu pa veter zapoje,
jaz pa zavriskam,
joj, kako je lepo!

Avtorica: Neža Goršek, 4. a

Mentorica: Katja Kobale

NARAVA

Tam, kjer je narava,
tam sem tudi jaz,
megla prekriva hribe in gore,
v naravi skriva moje se srce.

A ko naenkrat zaslišim vetra glas,
ta mi govori:
»Pridi, pridi,
pridi z menoj tudi ti.«

In čeprav
ne vidiš me,
poglej v svoje srce.
Tam je narava,
tam smo mi,
tvoji prijatelji.

Avtor: Ian Rožman, 5. c

Mentorica: Staša Maganja Zupanc

GORA, HRIB, GRIČ

Skozi okno pogledam,
vidim grič
s soncem obdan.

Za gričem se skriva hrib
z gozdom obdan.

A to še ni vse!

Za hribom se skriva gora,
moja lepotica,
ki jo najrajši imam.

Grič me nežno prebudi,
hrib mi roko poda,
gora pa me nauči,
kako biti močan,
kako globoko dihati vsak dan.

Grič me vabi,
hrib me kliče,
gora mi šepeta: »Pridi višje!«

Gora, hrib, grič,
vsakič, ko se povzpnem,
se vrnem mirna, nasmejana,
lažje se spopadam s tegobami vsakdana.

Avtorica: Nika Šinko, 5. c

Mentorica: Staša Maganja Zupanc

NAGRAJENA PESEM

SVET HRIBOV

Svet hribov je takšen.

Veliko je visokih, manjših malo manj. Ampak upamo, da novi zrastejo na plan.

Energija tam je krasna, narava res je jasna.

Toplo pri srcu ti postane, ko te pogled zadane.

Hribi kličejo te zdaj, da prideš v njihov mali raj.

Radi se nastavljajo, da na vrh mi splezamo.

Imamo jih veliko, toda zlesti nanje je težko.

Brez poguma pravega, na vrh priti ni lahko.

Obleči se toplo, da pozimi se razkrije ti nebo.

V svet hribov spleča se podati, saj nove ideje se da tam nabrati.

Avtorica: Alekseja Fidler, 5. a

Mentorica: Urška Lukan

V HRIBIH JE LEPO

V hribe se odpravim,
da prijazne živali pozdravim,
luštne spomine napravim,
pa drevesa mal' popravim.

Tam se imamo lepo,
ko po travnikih skačemo,
po gozdu se sprehajamo,
takrat se zelo zabavamo.

Ko domov se spet odpravimo,
vse za sabo vljudno pospravimo,
da vzor drugim smo.

V hribih je vedno mirno,
zato doma povem, kako je bilo.

Tega trenutka ne bom pozabila,
zato dolgo ga bom v sanje ovila.

Avtorici: Ema Zabukovnik in Flora Fortuna, 5. a

Mentorica: Urška Lukan

NEBESA

Nebesa niso samo nad nebom kraj,
je tudi hrib, ki obiščem ga, kdaj pa kdaj.
Na vrhu za kolesa stojalo stoji
in čaka, da nanj kdo kolo nasloni.

Nebesa tudi čudovit razgled imajo,
na Mokronog in druga mesta, ki jih ljudje poznajo.
Napis na plošči pa nas uči,
kako se tukaj mir dobi:

»Dobrodošli v Nebesa,
tu počivajo kolesa,
zdaj pa stopi še na pir,
da v Nebesih najdeš mir.«

V Nebesa vračam se rad,
ker tam najdeš cvetlični zaklad.
Redkih rož tam je polno
in prizorišče za njih je popolno.

V Nebesa z babi se podam,
saj njej zelo je Mokronog znan.
Od rož do dreves, vse babi vprašam,
na njo se res rad zanašam.
Lepi hribi so res nebesa,
tam otreseš se vsega stresa.
Potovanje v hribe pa na splošno je zabavno,
zato odpravi se na dogodivščino fajno.

Avtor: Jan Fišter, 5. a

Mentorica: Urška Lukan

DEDEK IN BABI V GORAH

Moj dedek v gorah živi,
tam se mu zelo dobro godi,
vsak dan se peljem čez cesto k njemu,
ker vem veliko dobrih stvari o njem.

Moja babi si je nekaj želela
in to tudi veselo dobila,
veliko časa je imela
in ga zelo dobro porabila.

Skupaj zdaj živita v gozdnem domu,
se imata lepo,
dobra sta v ribolovu
in imata vsak svoje kolo.

Vsi ju imamo radi,
to je lepo,
smo veseli in se smejimo,
to je zelo lepo.

Avtor: Žan Čas, 5. b

Mentorica: Angelika Urbanc

MOJA ŽELJA

Želim na gore, čez cesto domov.
Želja me vodi preko širnih gozdov.
Pridem v čaroben kraj, poln vil in sanj.

Ugotovila sem, da je želja tik ob meni,
saj jo lahko uresničim le jaz.
In končno je spet
vse lepo in prav.

Avtorica: Klara Rezar, 5. b

Mentorica: Angelika Urbanc

NAJ PESEM POVE

Naj pesem pove,
kje dom naj se najde
in kje spomini razkrijejo se.

Naj pesem pove,
zakaj so gorovja
življenja polna
in zakaj nasmeješ se.

Naj pesem pove,
zakaj so ceste
avtomobilov polne
in zakaj vsi smejijo se.

Naj pesem pove,
zakaj vsi želja
smo polni in
zakaj veselimo se.

Avtorica: Emina Harčević, 5. b

Mentorica: Angelika Urbanc

POSEBNA NAGRADA ZA NASLOVNO PESEM

ŽELIM SI

Želim si tja v gore,
kjer sveži zrak piha,
kjer ptički žvrgolijo cel dan.

Želim si, da bi gori imel dom,
kjer imel bi hrano,
kjer imel bi vodo.

Želim se po cesti voziti,
kjer obiskal bi cel svet,
kjer iskal bi nove dogodivščine.

Avtor: Žiga Bašič, 5. b

Mentorica: Angelika Urbanc

ZIMSKA

v gorah veter
tiho poje, sonce boža
snežne vrhove tam
v megli sedijo ptice
žvrgolijo in rože
cvetijo

po stezah hodim brez
skrbi
pogled mi seže do vrha teh ljudi

Avtor: Taj Zabukovnik, 6. b

Mentorica: Nataša Božič Safran

GORE

Gore visoko se v nebo dvignejo,
sončni žarki po vrhovih zažarijo,
bele skale se v svetlobi zableščijo,
tihe sanje v gorah oživijo.

Po stezah hodim, korak za korakom,
veter me spremlja z nežnim korakom,
srce zapoje pod modrim oblakom,
v gorah najdem mir z vsakim korakom.

Avtor: Beno Bohak, 6. b

Mentorica: Nataša Božič Safran

LETNI ČASI

Gore so prave mogočne kraljične,
včasih pa tudi malo krivične.
V gorah se prav lepo narava skriva
ter skrivnosti štirih letnih časov razkriva.

Razkritje pomladi se znova prebuja
in s tem tudi cvetni prah zbuja.
Poletje je vroče in potrebuje osvežitev,
živali pa iščejo ohladitev.

Jeseni se vse obarva različno,
rumeno, rjavo, oranžno, kar pravljico!
Pozimi je sneg pogrnil planoto in tiho postane,
kraljične pa spremeni v speče vulkane.

Avtorica: Nika Kvas, 6. c

Mentorica: Nataša Božič Safran

TAM NA GORI

Tam na gori,
tam visoko,
tam pod nebom modrim
je sedel mlad fantič.

Tam na gori
je zrl
v lep, zelen svet,
kjer ptica poje brez skrbi,
kjer veter ve,
kam mora pihati.

Tam na gori,
tam v tišini
si je fantič odpočil
in nabral moči
za ta nori svet.

Avtor: Tjaš Štorman, 6. b

Mentorica: Nataša Božič Safran

POD TREMI BELIMI VRHOVI

V Sloveniji stoji Triglav,
stoji sredi slovenskih trav.
Nanj povzpne se le nekaj glav,
hribolazci pridejo brez težav.

Pod modrim nebom tiho stoji,
nad dolinami, kjer veter šumi.
Tri bele glave proti nebu segajo,
zgodbe prednikov v sebi nosijo.

Po kamnitih poteh vodi trudna sled,
vsak korak zahteva voljo in red.

A ko na vrhu se srce odpre,
razumeš, zakaj gora je vse.

Avtor: Tin Vidmajer, 6. c

Mentorica: Nataša Božič Safran

NAJ ŽIVI NARAVA!

Narava polepša nam dan,
še posebej, ko je ta s soncem obsijan.
V gozdovih ptice prav posebno žvrgolijo
in nam pričarajo lepo melodijo.

Pot nas vodi skozi griče,
narava nas vse bolj kliče.
Vsak korak nas nekaj nauči,
prisluhni tišini tudi ti.

Gore naše visoko v nebo zrejo,
včasih gledajo tudi čez mejo.
A v daljavi Triglav ponosno stoji,
kot stražar, ki nad našo domovino bdi.

Ohranimo naš prelep svet,
da ostane lep kot pisan cvet.
Narava lahko živi brez nas,
mi pa brez nje izgubimo svoj glas.

Avtor: Lovro Petrič, 6. c

Mentorica: Nataša Božič Safran

NAGRAJENA PESEM

NA VRHU HRIBA

Visoko v hribe,
kjer veter šepeta,
kjer je tako lepo,
da ti srce zaigra.

Tja sem se odpravila,
da bi en lep selfi objavila.
Pot sem začela polna energije,
a so se mi kmalu spraznile baterije.

Ko noge so mi opešale,
ko sem se že potila,
sem se še naprej borila,
da bi tisti selfi naredila.

Končno sem vrh osvojila
in s tem nov pogled na svet dobila.
Na vrhu, kjer veter mi brisal je čelo,
videla sem življenje bolj jasno in celo.

Selfija sploh nisem naredila,
ker sem ugotovila,
da rajši v misli in ne v telefon
bom trenutek ulovila.

Avtorica: Larisa Turnšek, 9. a
Mentorica: Mojca Cestnik

HRIBI

Na vrhu stojiš in gledaš dol,
pod tabo svet je majhen in gol.
Hribi šepetajo nove zgodbe,
v vetru skrivajo svoje podobe.

Pot na hrib je bila dolga in strma,
a v srcu ni bilo nobenega dvoma.
Korak za korakom, dih in trud,
na vrhu veš, da si najbolj hud.

Hribi so zato, da nas učijo potrpljenja,
vsak korak naredi brez hitenja.
Pazljivo stopaj čez kamenje,
v tišini zaznaš šepet dreves in zelenje.

Avtorica: Vita Korpnik, 7. a

Mentorica: Mojca Cestnik

HRIBI

Prideš v hribe in čutiš
ta mir. Narava te umiri
in vetra tih šum ti podari.
Kar človek lahko si le želi.
To je ta mir,
ki ga narava deli,
človeka umiri.

Na poti do vrha
zabavno se zdi,
na nebu žvrgolijo ptice,
v brlogu pa spijo lisice
in pihajo v brčice.

Včasih se odpre ti pogled:
vidiš poljane, nižine in doline.
Na vrhu se zdi,
da je vse mogoče,
če se ti le zahoče.

Avtor: Kris Rožman, 7. a

Mentorica: Mojca Cestnik

ZELENI HRIBI

Zeleni hribi dvigajo se v nebo,
sonce jih prebuja in postaja svetlo.
Ptice nad hribi veselo pojo,
nebo jih vabi, da visoko leto.

Po gozdni poti stopam, kjer cvetje diši,
veter v drevesih nežno šumi.
Potok veselo žubori,
srce se mi umiri in se nikamor več ne mudi.

Ko pridem na vrh hriba,
vidim gozdove, travnike in reke,
ki pokažejo mi pot do sreče.

Avtorica: Ema Teržan, 7. a

Mentorica: Mojca Cestnik

KRALJICE NARAVE

Ljudje pogosto hodijo v gore,
tja jih kliče modro nebo,
da zrejo vanj že vse od zore,
ko dan zažari svetlo in lepo.

Obisk gora je umik v naravo,
kjer so slapovi in gozdovi,
cvetje med skalovjem za razstavo,
svizci in gamsi z rogovi.

Globok mir nudi le gora,
kjer veter šepeta,
nad vrhovi in tišino
se le sonce lesketa.

Gore molčijo in čas obstane,
veter prinese tih glas,
tam vsakdo najde svojo pot
in mir, ki traja ves čas.

Avtorica: Ela Destovnik, 7. a

Mentorica: Mojca Cestnik

HRIBI

Ko sonce se zjutraj prebudi,
hribe in gore poljubi in na nebo pohiti.
Po skalah potoček žubori,
čez kamne skače in v dolino drvi.

Med drevesi po gozdu je pot,
markacija varuje nas vsakih zablod.
Na vrhu čakajo nas lepi razgledi,
le nasmej se in »selfi« naredi.

Ljubezen do hribov slovenska je strast,
osvojiti Triglav pa posebna je čast.
Nisi pravi Slovenec, če ga še nisi osvojil
in ob Aljaževem stolpu jih po riti dobil.

Seveda v gore je treba pazljivo hoditi,
v stenah in prepadih se s klini in vrvjo pritrditi.
Obutev, oprema, pijača in kondicija prava,
pa hribolazenje bo odlična zabava.

Pridi, pojdimo v hribe na sveži zrak,
tam lepoto in svobodo najde vsak!
Le pogumno in zagnano korakaj naprej,
zavriskaj, poskoči in na ves glas se smej!

Avtor: Enej Cizej, 7. a

Mentorica: Mojca Cestnik

V NAROČJU HRIBOV

V naročju hribov pesem spi,
ko sonce vstane, se zbudi.

Tu gor je vse lepo,
skupaj z gozdovi magično.
Tukaj megle od tovarn ni,
zato so ptički zdravi vsi.

V naročju hribov pesem doni,
v nežnih vetrovih žvrgoli
in žvižga vse dni in noči.

Avtorica: Marisa Razgoršek, 7. b

Mentorica: Karmen Zupanc

GORSKA POT

Gora ...
Vsi smo že slišali za njo,
toda prehoditi jo,
to je težko.
Razmišljam o tej nenavadni poti
in pomislim,
kaj vse mi stoji na proti.
Tokrat odločim se,
da krenem na pot sam,
čeprav nisem natančno prepričan
kam.
Odpravim se v neznani kraj,
kraj, kjer me čaka skrivnostni raj.
Ko prispem na vrh goré,
zazrem se v oddaljeno morjé
in slišim,
kako nekdo kliče moje ime.

Avtor: Mihael Rizmal, 9. b

Mentorica: Karmen Zupanc

POT DO VRHA

Vsak dan je hrib,
ki velik je kot neskončen krik.
Več dni po skalovju hodim,
se z vsakim jutrom znova zlomim.

Na poti med skalovji se s testi spopadam,
domače naloge komaj premagam.
Na poti do vrha je velika jasa,
počitnice, ki dajo mi nekaj časa.

Na jasi si malo oddahnem.
Razmišljam o vrhu.
Še malo mi manjka,
da bom velik hrib premagala.

Skoraj sem že na vrhu.
Ovira!
NPZ!
Ne bom mu pustila,
da mi pogled zastira.

Za vrhom že vidim sončne žarke.

Na vrhu pozabim na vse,
čutim le še naravo,
ki osrečuje me.

V daljavi je srna,
ki sem in tja skaklja.
Kaže mi, da življenje nima meja.

Vsak hrib je strm in težak,
ampak vrh pokaže ti,
če si (dovolj) krepak.

Avtorica: Nina Miklič, 9. a
Mentorica: Karmen Zupanc
NAGRAJENA PESEM